

STS de 20 de març de 2018, recurs 2747/2015

Premis per jubilació pactats en negociació col·lectiva: naturalesa jurídica (accés al text de la sentència)

En un acord de condicions de treball d'un ajuntament s'havia inclòs un premi per jubilació forçosa.

La comunitat autònoma va impugnar el precepte que el regulava amb els següents arguments:

- D'acord amb l'art. 93 LRBRL el personal funcionari local només pot ser remunerat pels conceptes establerts a l'art. 23 de la *Ley 30/1984, de 2 de agosto, de Medidas de Reforma de la Función Pública* (LMRFP), i entre aquests conceptes no s'inclou el premi per jubilació.
- La DA 21a LMRFP preveu un incentiu per jubilació a títol excepcional i en el marc d'un programa de racionalització dels recursos humans, cosa que no succeïa en el present cas.

L'ajuntament fonamentava la validesa del premi de jubilació forçosa en els termes de la STS de 20 de desembre de 2013 (recurs 7064/2010):

- Es tracta d'una mesura de caràcter assistencial prevista a l'art. 67.1 del *Decreto 315/1964, de 7 de febrero, por el que se aprueba la Ley articulada de Funcionarios Civiles del Estado*. En aquest sentit, nega que tingui naturalesa retributiva.
- D'acord amb l'art. 37.1.g EBEP, es podia pactar en negociació col·lectiva.

El TS sosté que aquests premis de jubilació tenen naturalesa retributiva perquè no responen a una contingència o infortuni sobrevinguts sinó que es reporten simplement per l'extinció de la relació de servei funcional. No es destinen a compensar circumstàncies sobrevingudes com és propi de les mesures assistencials sinó que es donen davant un supòsit natural, conegut i inevitable com és l'extinció de la relació funcional, quelcom no específic de l'ajuntament en qüestió sinó que comú a tota la funció pública. Per tant, **el TS conclou que es tracta d'una gratificació.**

En definitiva, atès que és una remuneració diferent de les previstes a la legislació bàsica, el TS anul·la aquest precepte convencional.